

zf ZAGREBAČKA
FILHARMONIJA

150
godina

GRLIMO
VAS
GLAZBOM

PLAVI CIKLUS

Petak/19.3.2021.

Tvornica kulture / 19:30

TOMISLAV FAČINI dirigent

DUBRAVKA ŠEPAROVIĆ

MUŠOVIĆ mezzosopran

150 godi Ita

PLAVI CIKLUS

Petak / 19.3.2021.

Tvornica kulture, Šubićeva 2 / 19:30

ZAGREBAČKA FILHARMONIJA

TOMISLAV FAČINI dirigent

DUBRAVKA ŠEPARVIĆ

MUŠOVIĆ mezzosopran

CLAUDE DEBUSSY

Preludij za Poslijepodne jednog fauna

10'

LUCIANO BERIO

Folk Songs, za mezzosopran i orkestar

23'

Black is the color... / Crna je boja... (SAD)

I wonder as I wander / Razmišljam dok lutam (SAD)

Loosin yelav / Mjesec je izišao (Armenija)

Rossigolet du bois / Mali slavuju (Francuska)

A la femminisca / Neka Bog pošalje
dobro vrijeme (Sicilija)

La donna ideale / Idealna žena (Italija)

Ballo / Ples (Italija)

Motettu de tristura / Žalopojka (Sardinija)

Malurous qu'o uno fenno / Nesretan
je onaj (Auvergne, Francuska)

Lo fiolaire / Prelja (Auvergne)

Azerbajdžanska ljubavna pjesma (Azerbajdžan)

FELIX MENDELSSOHN

4. simfonija u A-duru, op. 90, Talijanska

27'

Allegro vivace

Andante con moto

Menuetto: Con moto moderato

Saltarello: Presto

* Program će biti izveden bez pauze

TOMISLAV FAČINI dirigent

Tomislav Fačini (1975.) predaje zbarsko dirigiranje na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, šef je dirigent Zbora HRT-a, umjetnički voditelj ansambla *Antiphonus* i savjetnik za glazbu Dubrovačkih ljetnih igara.

Diplomirao je na Muzičkoj akademiji u Zagrebu.

Poslije studija usavršavao se u Milanu i Karlsruheu, a nakon toga vodio je Orkestar Hrvatske vojske, Dubrovački simfonijski orkestar, uz vodstvo Glazbenih večeri u sv. Donatu.

Kao šef-dirigent Zbora HRT-a vodi ciklus *Sfumato* u kojem, uz koncerte kojim sam ravna, ugošćuje vodeća imena svjetske zbarske scene; a u ciklusu *Kanconijer* predstavljaju se oratorijska djela kao i hrvatske opere, koje HRT redovito i sustavno snima i izdaje. Dobitnik je nagrada *Milka Trnina* i splitske *Judite*.

S ansamblom *Antiphonus* održava dva ciklusa, *Triade* i *Trinitas*, koji su zagrebačkoj i hrvatskoj publici do sada predstavili preko četrdeset programa talijanskog madrigala, glazbe kasnog srednjeg vijeka, suvremene hrvatske i svjetske vokalne glazbe, rane opere i komorne glazbe romantike, kao i brojna sakralna vokalna i vokalno-instrumentalna djela. *Antiphonus* je predstavljao Hrvatsku na važnim državnim prigodama u Bruxellesu, Helsinkiju i Parizu.

S raznim ansamblima u proteklih nekoliko sezona snimio je nosače zvuka s djelima Vatroslava Lisinskog, *Ne le tue braze - Glazba hrvatskog seicenta*, zatim prvi hrvatski nosač zvuka sa sedam simfonijama Luke Sorkočevića izvedenima prema autografu s povijesnim instrumentarijem, *Nebo i zemlja Tomasa Cecchinija* te autorski CD *Mir, zlato, tamjan*.

Kao profesor na Muzičkoj akademiji u Zagrebu predaje zbarsko dirigiranje, komornu glazbu za pjevače i partiture, te vodi razne vokalno-instrumentalne i operne projekte. U njima sudjeluju i studenti kojima je mentor, među kojima su dvojica nagrađena Rektorovom nagradom. Gostovao je kao predavač i vodio projekte na Akademiji *Sibelius* u Helsinkiju te University of Houston, ugovivši u isto vrijeme na nastavi u Zagrebu više profesora sa stranih akademija (Ljubljana, Pariz, Karlsruhe, Helsinki).

Ostvario je više prvih suvremenih izvedbi hrvatskih starih majstora i praisveo brojna nova djela, promovirajući u svakoj prigodi suvremenu glazbu.

Uz dirigiranje, bavi se i skladanjem, instrumentiranjem i aranžiranjem.

DUBRAVKA ŠEPAROVIĆ MUŠOVIĆ mezzosopran

Mezzosopranistica **Dubravka Šeparović Mušović**, nakon rodnog Dubrovnika, školovanje nastavlja u Zagrebu gdje 1993. stječe diplomu na Arhitektonskom fakultetu. Studij solo pjevanja pohađa na Muzičkoj akademiji gdje je diplomirala 1998., te magistrirala 2000. godine. Već za studija njezine interpretacije privukle su pažnju glazbene javnosti; na pjevačkom natjecanju u Karlovym Varyma 1999. osvojila je drugu nagradu i posebnu nagradu Praške državne opere, gdje je već sljedeće godine debitirala u naslovnoj ulozi Bizetove *Carmen*, dok se u Narodnom kazalištu u Brnu 2002. predstavila kao Amneris u Verdijevoj *Aidi*.

Godine 2001. postala je članicom Opere Hrvatskog narodnog kazališta u Zagrebu, a 2016. stekla je

status nacionalne prvakinja. Brojne su uloge koje je ostvarila na matičnoj sceni - Elettra u Mozartovu *Idomeneu*, Amneris u *Aidi*, Princeza Eboli u *Don Carlosu*, Santuzza u Mascagnijevoj operi *Cavalleria rusticana*, Carmen, Adalgisa u Bellinijevoj *Normi*, Kundry i Ortrud u Wagnerovim operama *Parsifal* i *Lohengrin*, Crkvenjarka u *Jenůfki*, među ostalim. Stalno prisutna i na inozemnoj opernoj sceni (u Brnu, Pragu, Saarbrückenu, Wuppertalu, Trieru, Luxembourg, Sankt Gallenu, Bonnu, Stuttgartu, Grazu, Beču, Münchenu...), neprestano se iskazuje u tumačenju velikih uloga talijanskog, njemačkog, francuskog i slavenskog repertoara (Dalila, Carmen, Judith, Eboli, Ježibaba, Amneris, Herodijada, Fricka...). Pažnju posvećuje i ulogama hrvatske operne baštine, pa su na njezinu repertoaru i Doma (*Ero s onoga svijeta*) i Jele (*Ekvinocij*). Godine 2003., na turneji Opere Narodnog kazališta iz Brna, predstavila se japanskoj publici kao Carmen i Amneris, a 2010. tumačila je ulogu Herodijade u prvoj kineskoj izvedbi Straussove *Salome*.

Suraduje s uglednim dirigentima i redateljima te kolegama-pjevačima među kojima su Paata Burchuladze, José Cura i Jonas Kaufmann. Jednako posvećena i koncertnom repertoaru, osobito njeguje opus Gustava Mahlera. Na koncertnom podiju iskazala se u nizu velikih vokalno-instrumentalnih partitura kao što su *Missa solemnis* i *Deveta simfonija* L. van Beethovena, ciklus *Ljetne noći* H. Berlioza, *Rapsodija za alt* J. Brahmsa, *Requiem* G. Verdija, *Gurre-Lieder* A. Schönberga, *Wesendonck-Lieder* R. Wagnera.

Dobitnica je niza nagrada, među kojima su *Orlando* (2000. i 2013.), *Milka Trnina* (2006.), Plaketa Grada Zagreba (2009.), *Tito Strozzi* (2011.), Nagrada Grada Zagreba (2012.), Odlikovanje Reda Danice hrvatske s likom Marka Marulića, nagrada *Najbolji Wagnerijanac* (2013.) te Nagrada Grada Dubrovnika (2018.).

CLAUDE DEBUSSY

Preludij za Poslijepodne jednog fauna

Možda se ni jednom opusu nije tolikom upornosti kačila jedna stilska etiketa, kao što možda niti jedan drugi skladatelj nije toliko opsesivno pokušavao otresti je s leđa svoje glazbe. *Impresionizam* jest jednako Debussy - zar ne?! No, da se pitalo autora - **Claudea Debussyja** (1862. - 1918.), zasigurno bi glasno uzviknuo: *Ne, impresionizam ni u kojem slučaju, ne!*

A upravo se njegov *Preludij za Poslijepodne jednog fauna* (*Prélude à l'après-midi d'un faune*) - kažu najizvođenije orkestralno djelo za skladateljeva života - često uzima za uzorni primjer impresionizma. Jer, analogijom s Monetovim fiksiranim objektima, poput znamenite katedrale u Rouenu slikane u različito doba dana i u različitim vremenskim uvjetima, i znamenita solistička arabeska flaute ponavlja se na samom početku *Preludija* u tri navrata - svaki put "u drugom svjetlu": na početku neharmonizirana, potom na akordu D-dura te naposljetku na akordu E-dura.

Članovi Francuskog instituta bili su prvi, ostalo je zabilježeno, koji su godine 1887. - potaknuti autorovom simfonijskom suitom *Printemps* - počeli rabiti ovu stilsku odrednicu uz Debussyjev opus. Skladatelj je, međutim, u pismu izdavaču iz 1908. jasno dao do znanja da želi "pisati 'nešto drugo' - *realnosti*, da tako kažem - što imbecili nazivaju impresionizmom, vjerojatno najneprijemljenijim mogućim pojmom". Mnogo više no Claudeu Monetu i impresionistima, Debussy se smatrao bliži Stéphaneu Mallarméu i simbolistima.

Živo zainteresiran za sve aspekte tadašnjega književnog i likovnog života, potkraj 1890. upoznao je Mallarméa, toga predvodnika francuskog simbolizma, u njegovu poznatom salonu, "hramu simbolističkog pokreta" - i tu je pjesnik zamolio skladatelja da napiše glazbu za jedan kazališni projekt u čijemu bi središtu bila njegova poema *Poslijepodne jednog fauna* iz 1876. godine.

Taj "1 tableau na stihove Stéphanea Mallarméa, glazba gospodina de Bussyja" - planiran za 27. veljače 1891. - nije, međutim, ugledao svjetlo dana, ali je Debussy nastavio s radom. Dvije godine kasnije nalazimo podatak o "*Preludiju*, interludiju i finalnoj parafrazi za *Poslijepodne jednog fauna*", ali je izvedba i toga djela - što se pod ravnanjem Eugènea Ysaÿea trebala odigrati u ožujku 1894. u Bruxellesu - otkazana, jer Debussy nije dovršio orkestraciju.

Napokon, praiizvedba *Preludija* odigrala se u Sociéte Nationale u Parizu 22. prosinca 1894. pod vodstvom švicarskog dirigenta Gustavea Doreta. Programska bilješka, koju je vjerojatno sročio autor, opisivala je svrhu i cilj nastanka djela: "Glazba ovog *Preludija* vrlo je slobodna ilustracija prekrasne Mallarméove poeme. Ona ni na koji način ne želi biti njena sinteza, nego je prije niz sukcesivnih scena kroz koje se kreću faunove želje i snovi u poslijepodnevnoj zapari. Trudan od praćenja nimfa i nijada u njihovu bijegu, naglo se predaje snu, bogatom prikazima u kojima u svoj punini napokon spoznaje opsjednutost univerzalnom Prirodom". U pismu kritičaru Henryju Gauthier-Villarsu iz 1896. Debussy je zanimljivo dodao: "(skladba jest) ... ono što se zadržalo od sna u otvorima faunove svirale. Točnije, posrijedi je općenita impresija poeme, jer da ju je pratila preciznije, skljojala bi se poput teglečega konja koji se s čistokrvnim trkačem bori za Veliku nagradu".

Sam Mallarmé bio je oduševljen Debussyjevim ostvarenjem, kojeg mu je skladatelj predstavio u klavirskom izvatku u svojem malom pariškom stanu neposredno prije praiizvedbe. "Nisam očekivao ništa takvo. Ta glazba pobuđuje osjećaje moje poeme i predočava je življe od boja". Na primjerak partiture nakon praiizvedbe, koju je poslao na Debussyjevu parišku adresu, zapisao je nadahnuto, komplimentirajući: "Ti Silvane što prvi udahne, kad bi tvoja frula mogla čuti svu svjetlost ovoga svijeta, izdahnula bi - Debussy" (silvan je šumski duh, op. a.).

LUCIANO BERIO

Folk Songs

Luciano Berio (1925. - 2003.) bio je znameniti talijanski skladatelj, dirigent i glazbeni teoretičar, jedan od predvodnika glazbene avangarde. Ciklus *Folk Songs* napisao je i posvetio supruzi, slavnoj mezzosopranistici Cathy Berberian (1928. - 1983.), pionirki na području uvođenja i razvoja proširenih vokalnih tehnika, tijekom rezidencijalnog boravka na Mills Collegeu u Oaklandu u Kaliforniji, u to doba jednom od bastiona avangardne glazbe. Ciklus je prouzveden 30. studenog 1972. u Zürichu, u izvedbi Berberian i orkestra Collegium Musicum Zürich pod skladateljevim vodstvom.

U pogledu naslova, Berio je komentirao: "Moje veze s folklornom glazbom često su emocionalnog karaktera. Kad radim s tom glazbom, uvijek se nađem ulovljen u osjećaj uzbuđenja zbog otkrića nečeg novog... Gajim jedan utopijski san, iako znam da ga je nemoguće ostvariti: Volio bih stvoriti jedinstvo između folklorne i moje vlastite glazbe - stvarnu, vidljivu, objašnjivu vezu između prastarog, narodnog muziciranja, koje je bilo toliko blisko svakodnevnom radu, i moje glazbe".

Na drugom mjestu dodao je: "Moje zanimanje za folklor traje već niz godina - još kao dječak skladao sam u stilu narodnih napjeva. Posljednjih godina taj interes pustio je dublje korijenje te sam pokušao postići konkretnije, tehnički objašnjivo razumijevanje procesa prema kojima nastaju određeni folklorni idiomi". Zanimanje za folklor potječe još iz skladateljevih studentskih dana u Milanu: na drugoj godini konzervatorija napisao je ciklus *Tri narodne pjesme* među kojima su se već našle *Idealna žena* i *Ples*, popijevke koje će šesnaest godina kasnije završiti u ciklusu *Narodnih pjesama*.

O ciklusu *Folk Songs* Berio je zapisao: "Uvijek sam osjećao pravu nelagodu slušajući narodne napjeve u neprirodnim izvedbama uz pratnju klavira. To je jedan od razloga zbog kojih sam 1964. napisao *Folk Songs* - posvetu umijeću i vokalnoj inteligenciji Cathy Berberian. Djelo postoji u dvije verzije: za glas i sedam svirača (flauta/piccolo, klarinet, dva udaraljkaša, harfa, viola i violončelo) te za glas i komorni orkestar (1973.).

Posrijedi je antologija od sedam narodnih napjeva različitog podrijetla (SAD, Armenija, Francuska, Sicilija, Sardinija itd.), odabranih sa starih snimki, u novim ritamskim i harmonijskim interpretacijama: na neki način ja sam ih prekomponirao.

Instrumentalne dionice imaju važnu ulogu: skladane su tako da podvuku i komentiraju ekspresivne i kulturne korijene svake pjesme. Ti korijeni odnose se ne samo etničko podrijetlo pjesama, nego i na povijest autentičnih okolnosti i prigoda u kojima su one pjevane.

Dvije od jedanaest pjesama (*Idealna žena* i *Ples*) narodne su samo u intenciji: skladao sam ih 1947. na anonimne đenovške i sicilijanske tekstove."

Tome treba dodati da se i prvim dvjema pjesmama zna autor, klasično obrazovani američki pjevač i folklorist John Jacob Niles (1892.-1980.). Treća pjesma Beriova je posveta armenskom podrijetlu njegove tadašnje supruge. *Nesretan je onaj i Prelja* preuzete su iz poznate zbirke *Pjesama iz Auvergne* Josepha Canteloubea, u kojoj su sabrane narodne popijevke aranžirane za sopran uz pratnju orkestra ili klavira.

Posljednja skladba azerbajdžanska je ljubavna pjesma koju je Beriova supruga otkrila na jednoj staroj gramofonskoj ploči, zapisavši tekst pjesme fonetski (jer nije znala govoriti azerbajdžanskim jezikom). Zbog takve transkripcije nemoguće je znati koji je doista izvorni tekst pjesme pa zbog toga nije moguće napraviti ni prepjev na druge jezike.

FELIX MENDELSSOHN

4. simfonija u A-duru, op. 90, *Talijanska*

Bio je svibanj, a godina 1830. kada se **Felix Mendelssohn-Bartholdy** (1809. - 1847.) otisnuo od obiteljskog doma na ono što je nazvao "velikim putovanjem" Europom. Johann Wolfgang von Goethe predložio mu je takav pothvat (s kojeg se u Berlin vratio istom u lipnju 1832.) i rano na tome putovanju Mendelssohn ga je posljednji puta posjetio u Weimaru (Goethe je preminuo u ožujku 1832. godine).

Tijekom dvogodišnjeg lutanja Europom, skladatelj je pohodio više njemačkih gradova, proputovao Italiju, susreo Chopina u Parizu te održao drugi od deset posjeta Londonu. Tijekom jedno-i-pol-godišnjeg putovanja Italijom posjetio je Veneciju, Rim, Napulj, Pompeje, Genovu i Milano; uživao je u tamošnjim krajobrazima i gradovima, boreći se između skladanja i lutanja, baš kao što je zabilježio u jednome od mnogobrojnih pisama, komentirajući zašto ne uspijeva dovršiti ranije začetu *Škotsku simfoniju*: "Najljepši dio godine u Italiji vrijeme je od 15. travnja do 15. svibnja. Tko me može kriviti da se ne uspijevam vratiti maglama Škotske?".

Tijekom boravka u Italiji Mendelssohn je zamislio i započeo rad na *Talijanskoj simfoniji*; djelo je začeo u Rimu potkraj zime i u proljeće 1831. godine. Iz Rima je 20. prosinca 1830. pisao obitelji: "U novoj godini odlučio sam se vratiti instrumentalnoj glazbi, napisati više stvari za klavir i vjerojatno neku vrstu simfonije, jer dvije mi se takve već neko vrijeme vrte po glavi". Riječ je o ranije spomenutoj *Škotskoj* te o večerašnjoj, *Talijanskoj simfoniji* (naslovi djela potječu od samoga autora).

U Rimu je Mendelssohn ostao sve do Uskrsa 1831., a kada se napokon domogao Napulja potužio se sestri Rebeci na tamošnje loše vremenske prilike, dodavši: "Nastavim li u sadašnjem raspoloženju, dovršit ću u

Italiji i *Talijansku simfoniju*, pa ću se u tom slučaju kući vratiti s pozamašnom prtljagom - mnogim plodovima ove zime".

Čini se da se vrijeme u Italiji ipak poboljšalo, kada je partituru Mendelssohn zaključio istom po povratku u Berlin - 13. ožujka 1833. godine. Skladba je praizvedena 13. svibnja u Londonu, u dvorani tamošnjega Filharmonijskog društva. Koncertu je, među ostalima, nazočio i virtuozni violinist Niccolò Paganini, koji je bio toliko oduševljen Mendelssohnovim tumačenjem Mozartova Klavirskog koncerta u d-molu, da mu je predložio zajedničku izvedbu svih Beethovenovih violinskih sonata - koja se, međutim, nije dogodila.

Iako je praizvedba polučila veliki uspjeh (drugi je stavak morao biti ponovljen), Mendelssohn je imao stanovitih dvojbi oko finala. Dvije je godine otkazivao objavljivanje djela, a završna verzija objavljena je tek nakon njegove smrti. Zbog toga je Simfonija dobila rednu oznaku četiri i oznaku opusa devedeset, iako je po redosljedu nastanka zapravo druga - jedna od najbriljantnijih skladateljevih ranih orkestralnih partitura.

Nadahnuti i energični prvi stavak razvija se u okviru jasne sonatne forme; njegova zanimljivost prva je repeticija koja se godinama smatrala čistim formalizmom, te je stoga često izostavljena iz izvedbe. Mnogi dirigenti danas poštuju ovu autorovu oznaku, otkrivajući tako čak dvadeset i tri takta prekrasnoga dijaloga među drvenim puhačima na koje se nadovezuju gudači, a čiji glazbeni materijal ima izraženu ulogu u codi stavka.

Analitičari ističu velike podudarnosti drugoga, sporog stavka *Talijanske* s drugom stavkom Berliozova *Harolda u Italiji* (pisanog za već spomenutog Paganinija). Mendelssohnov je stavak vrlo vjerojatno nadahnut procesijom kojoj je autor svjedočio u Napulju (o čemu je pisao sestri Fanny); Berlioz je, pak, svomemu stavku dodao programni naslov "Procesija hodočasnika koji pjevaju večernji himan".

Prema Mendelssohnovu prijatelju Ignazu Moschelesu, tema je izvedena iz češke hodočasničke pjesme koju je Mendelssohn čuo na napuljskoj crkvenoj svečanosti.

Prema Mendelssohnovu pismu obitelji neposredno nakon dolaska u Rim, treći stavak ima nadahnuće u Goetheovoj humornoj pjesmi *Lilin zvjerinjak*. "Meni omiljeno djelo koje trenutačno studiram... želim napraviti scherzo za simfoniju iz njega". Goetheova pjesma govori o Lili (Goetheovoj velikoj ljubavi Anni Elisabeth Schönemann) u čijem "čudesnom zvjerinjaku" među ostalim obitava i iznimno patetični pripovjedač u pjesmi - veliki smeđi medvjed. Slijedom toga nadahnuća početni menuet jest pastoralni prikaz Lilina zvjerinjaka, a lovački trio slika medvjedana-raratora, zauvijek opčinjenog čarima njegove "tamničarke".

Posljednji stavak naslovljen je talijanskim narodnim plesom *saltarello* i jedini je u Simfoniji koji izravno priziva talijanske folklorne izvore. Ipak, prije no konkretnim citatima, Simfonija u cjelini odiše i plijeni nadahnutim lirizmom, nesputanom energijom i osunčanom atmosferom Mediterana. Stoga ne čudi da je čak i poslovično hladni kontinentalac, znameniti bečki kritičar Eduard Hanslick, čuvši *Talijansku* očarano uzdahnuo: "Puna slatkog uzbuđenja, opijajućeg cvjetnog mirisa".

Priprema i realizacija tekstova
G.A.D. PRODUKCIJA / www.gad.hr

VIOLINE I. Sidonija Lebar, koncertna majstorica, Saša Borčić Reba, Ana Slavica, Neven Manzoni, Mario Bratković, Lovorka Moslavac, Kornelija Balaž, Ivan Finta, Odette Cavaliere

VIOLINE II. Ana Paula Knapić Franković*, Darko Franković**, Marta Bratković, Mirela Džepina Finta, Sergii Vilchynskiy, Iva Kralj, Krešimir Bratković, Dragana Tomić

VIOLJE Dragan Rucner*, Krešimir Ferenčina**, Tvrtko Pavlin, Asja Frank Perčić, Magda Skaramuca, Marko Otmačić

VIOLONČELA Vinko Rucner**, Miljenko Šajfar, Martina Pavlin, Tajana Bešić

KONTRABASI Mimi Marijanović Gonski*, Darko Krešić**, Dubravko Palanović

FLAUTE Ana Batinica*, Mateja Škarić Janković, Dijana Bistровić

OBOE Vittoria Palumbo, Katarina Grubić

ENGLJSKI ROG Žarko Antonić

KLARINETS Rude Mimica, Dunja Paprić

BAS KLARINET Ratko Vojtek

FAGOTI Petar Križanić, Vasko Lukas

ROGOVI Daniel Molnar, Petar Kšenek, Lenart Istenič, Nikola Jarki

TRUBE Tomica Rukljić*, Dario Cepić

TROMBONI Ivan Mučić

TIMPANI Ema Krešić

UDARALJKE Željko Grigijć, Renato Palatinuš

HARFA Mirjam Lučev Debanić*, Veronika Ćiković

NADZORNIK ORKESTRA Davor Capković

* vode dionica / ** zamjenici vođa dionica

Luciano Berio (1925. - 2003.):
Narodne pjesme / Folk Songs
Autorica prepjeva: Vinita Ramljak*

BLACK IS THE COLOUR

Black is the colour
Of my true love's hair,
His lips are something
Rosy fair,
The sweetest smile
And the kindest hands;
I love the grass whereon
he stands.
I love my love and well he knows,
I love the grass where on he goes;
If he no more on earth will be,
'twill surely be the end of me.
Black is the colour, etc.

RAZMIŠLJAM DOK LUTAM

Razmišljam dok lutam ispod nebeskog svoda
Kako je Isus naš Spasitelj došao umrijeti
Za sirote obične ljude poput tebe i mene,
Razmišljam dok lutam ispod nebeskog svoda.
Kad je Marija rodila Isusa bijaše to u štali
S mudracima i težacima i pastirima i svima,
Ali visoko s nebesa pade svjetlost zvijezde,
Što obećanje vijekova donese.
Da je Isus htio i najmanju stvar,
Zvijezdu s neba ili pticu što leti,
Ili da zapjevaju svi Božji anđeli na nebesima,
Bilo bi mu udovoljeno jer je kralj.

LOOSIN YELAV

Loosin yelav ensareetz
saree partzòr gadareetz
shegleeg megleeg yeresov
Pòrvetz kedneen loosni dzov.
Jan a loosin
jan ko loosin
jan ko gòlor sheg yereseen.
Xavarn arten tchòkatzav
oo el kedneen tchògatzav
loosni loosov halatzvadz
moot amberi metch mònadz.
Jan a loosin, etc.

CRNA JE BOJA

Crna je boja
Kose ljubavi moje,
Usne su mu
Nježno ružičaste,
Najljepši osmijeh
I najnježnije ruke;
Volim travu
na kojoj stoji.
Volim svoga dragog i on to dobro zna,
Volim travu po kojoj kroči;
Ako ga jednom više ne bude,
to bit će moj siguran kraj.
Crna je boja itd.

I WONDER AS I WANDER

I wonder as I wander out under the sky
How Jesus our Saviour did come for to die
For poor orn'ry people like you and like I,
I wonder as I wander out under the sky.
When Mary birthed Jesus 'twas in a cow stall
With wise men and farmers and shepherds and all,
But high from the Heavens a star's light did fall,
The promise of ages it then did recall.
If Jesus had wanted of any wee thing,
A star in the sky or a bird on the wing,
Or all of God's angels in Heav'n for to sing,
He surely could have had it 'cause he was the king.

MJESEC JE IZIŠAO

Mjesec je izišao iznad brijega,
Iznad vrha brijega,
Njegovo ružičasto lice
Obasjava tlo blistavom svjetlošću.
O mili mjesече
S milom svjetlošću
I milim, okruglim, ružičastim licem!
Prije se tmina rasprostiraše
duž zemlje;
Mjesечина ju sad otjeraše
U tamne oblake.
O dragi mjesече itd.

ROSSIGNOLET DU BOIS

Rossignolet du bois,
rossignolet sauvage,
apprends-moi ton langage,
apprends-moi-z à parler,
apprends-moi la manière
comment il faut aimer.
Comment il faut aimer
je m'en vais vous le dire,
faut chanter des aubades
deux heures après minuit,
faut lui chanter : « La belle,
c'est pour vous réjouir ».
On m'avait dit, la belle,
que vous avez des pommes,
des pommes de reinettes
qui sont dans vot' jardin.
Permettez-moi, la belle,
que j'y mette la main.
Non, je ne permettrai pas
que vous touchiez mes pommes,
prenez d'abord la lune
et le soleil en main,
puis vous aurez les pommes
qui sont dans mon jardin.

A LA FEMMINISCA

E Signuruzzu miù faciti bon tempu
ha iu l'amanti miù mmezzu lu mari
l'arvuli d'oru e li ntinni d'argentu
la Marunnuzza mi l'av'aiutari,
chi pozzanu arrivòri 'nsarvamentu.
E comu arriva 'na littra
ma farì ci ha mittiri du duci paroli
comu ti l'ha passatu mari, mari.

LA DONNA IDEALE

L'omo chi mojer vor piar,
de quattro cosse de'e spiar.
La primiera è com'el è naa,
l'altra è se l'è ben accostumaa,
l'altra è como el è forma,
la quarta è de quanto el è dotaa
Se queste cosse ghe comprendi
a lo nome di Dio la prendi.

MALI SLAVUJU

Mali šumski slavuju,
Mali divlji slavuju,
Podučì me svom tajnom jeziku,
Podučì me kako da govorim poput tebe,
Pokaži mi kako
Se voli.
Kako se voli
Mogu ti reći odmah,
Moraš pjevati serenade
Dva sata iza ponoći,
Moraš joj pjevati: "Lijepa moja,
Ovo je za tvoju radost."
Rekoše mi, lijepa moja,
Da jabuke,
Renete jabuke,
U vrtu tvome rastu.
Dopusti mi, lijepa moja,
Da ih dotaknem.
Ne, dopustit ti neću
Da takneš moje jabuke.
Prvo drži mjesec
I sunce u svojim rukama,
Onda možeš dobiti jabuke
Što u vrtu mome rastu.

NEKA BOG POŠALJE DOBRO VRIJEME

Neka Bog pošalje dobro vrijeme,
Jer moj dragi je na moru;
Jarbol mu od zlata, jedra mu od srebra.
Nek naša Gospa pomogne,
Da se sigurno vrate.
A ako pismo stigne,
Nek su u njem dvije slatke riječi,
Što mi govore kako ti je na moru.

IDEALNA ŽENA

Kad muškarac odluči uzeti ženu,
Četiri su stvari koje mora provjeriti:
Prva je njena obitelj,
Druga su njene manire,
Treća je njena figura,
Četvrta je njen miraz.
Ako prođe ovaj test,
Onda, u ime Božje, nek ju oženi!

BALLO

La la la la la la...

Amor fa disviare li più saggi

e chi più l'ama meno ha in sé misura.

Più folle è quello che più s'innamora.

La la la la la la...

Amor non cura di fare suoi dannaggi.

Co li suoi raggi mette tal cafura
che non può raffreddare per freddura.

MOTETTU DE TRISTURA

Tristu passirillanti
comenti massimbillas.

Tristu passirillanti
e puita mi consillas
a prongi po s'amanti.

Tristu passirillanti
cand' happess interrada
tristu passirillanti
faimi custa cantada
cand' happess interrada.

MALUROUS QU'O UNO FENNO

Malurous qu'o uno fenno,
maluros qué n'o cat!

Qué n'o cat n'en bou uno,
qué n'o uno n'en bou pas!

Tradèra ladèrida rèro, etc.

Urouzo lo fenno

qu'o l'omé qué li cau!

Urouz inquéro maito

o quèlo qué n'o cat!

Tradèra ladèrida rèro, etc.

LO FIOLAIRE

Ton qu'èrè pitchounèto

gordavè loui moutous,

lirou lirou lirou...

lirou la diri tou tou la lara.

Obio n'o counoulhèto

e n'ai près un postrou.

Lirou lirou, etc.

Per fa lo biroudèto

mè domond' un poutou.

Lirou lirou, etc.

E ièu soui pas ingrato:

en lièt d'un nin fau dous!

Lirou lirou, etc.

PLES

La la la la la la...

Ljubav i najmudrije ludima čini,

I onaj što najviše voli najmanje pameti ima.

Što je veća ljubav veća je luda.

La la la la la la...

Ljubav ne mori nažao što čini.

Njene strijele takvu groznicu nose

Kakvu ni led ohladiti ne može.

ŽALOPOJKA

Žalosni slavuju

Koliko si mi nalik!

Žalosni slavuju,

Utješi me ako možeš

Dok za svojim dragim plačem.

Žalosni slavuju,

Kad me pokopaju,

Žalosni slavuju,

Pjevaj ovu pjesmu

kad me pokopaju.

NESRETAN JE ONAJ

Nesretan je onaj koji ima ženu,

Nesretan je onaj koji ju nema!

Koji ju nema, htio bi ju imat,

Koji ju ima, htio bi ju nemat!

Tralala tralala itd.

Sretna je žena

Koja ima muškarca kojeg želi!

Još je sretnija ona

Koja muškarca nema!

Tralala tralala itd.

PRELJA

Kad sam bila djevojčica

Čuvala sam ovce.

Lirou lirou lirou...

Lirou la diri itd.

Imala sam mali štap

I pozvala sam k sebi pastira.

Lirou lirou itd.

Za čuvanje mojih ovaca

Tražio je poljubac.

Lirou lirou itd.

A ja, da ne budem nezahvalna,

Dala sam mu dva.

Lirou lirou itd.

AZERBAJDŽANSKA LJUBAVNA PJESMA AZERBAIJAN LOVE SONG

Da mōsden bil de mōnōs
di dilamnanai ai naninai

Go shadōmō hey ma nōmōs yar
go shadōmō hey ma nōmōs.
Sen ordan chaexman boordan tcholoxō
mō dish ma nōmōs yar

tcholoxō mō dish ma nōmōs,
Kōzbe li nintché dirai nintché
Lebleri gontché de le gontchō
kōzbe linini je deri nintché
lebleri gontcha de le gontcha

Na plitye korshis sva doi
ax kroo gomshoo nyaka mōshi
ax pastoi xanōm pastoi
jar doo shi ma nie patooshi.

Go shadōmō hey ma nōmōs yar
go shadōmō hey ma nōmōs.
Sen ordan chōxman boordan
tcholoxō mō dish ma nōmōs yar
tcholoxō mō dish ma nōmōs,
Kōzbe li nintché dirai nintché
Lebleri gontchō de le gontchō

Nie didj dom ik diridit
boost ni dietz stayo zaxadit
ootch to boodit ai palam
syora die limtchésti snova, papalam!

(pjesmu je zbog fonetske transkripcije nemoguće prevesti na druge jezike)

** Zahvaljujemo Dubrovačkim ljetnim igrama na ustupljenim prepjevima.*

Grad Zagreb

PARTNER U OFF CIKLUSU

MEDIJSKI PARTNERI

Jutarnji LIST

START

VIJENAC

ZAGREB

SPONZORI

CVIJEĆE Izabel

SLUŽBENO VOZILO

PORSCHE
INTER AUTO

Izdavač: Zagrebačka filharmonija

Za izdavača: Mirko Boch, ravnatelj

Urednik: Ivan Lozić

Oblikovanje i grafička priprema: G.A.D. PRODUKCIJA d.o.o.

Tisak: Printera Grupa d.o.o.

**Zagrebačka filharmonija zadržava pravo izmjene programa.*

150 godina
ZGF

www.zgf.hr